

LA/Petri Jääskinen/AA

2.7.1981

Työeläkelaitoksille

SAIRAUSVAKUUTUSLAIN JA TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTOKSIA SEKÄ ERÄITÄ
NIIHIN LIITTYVIÄ LAKEJA

Tasavallan presidentin esittelyssä 26.6.1981 vahvistettiin lait sairausvakuutuslain ja työntekijäin eläkelain muuttamisesta sekä eräitä niihin liittyviä lakeja. Lait tulevat voimaan 1.1.1982.

Eläkelaitoksille on yleiskirjeen 13/81 liitteenä lähetetty hallituksen esitys edellä mainituista laeista. Eläketurvakeskus toimittaa myöhemmin tarkemmat ohjeet lakien soveltamisesta.

ELÄKETURVAKESKUS

LIITTEENÄ

Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta
Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta
Laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 ja 4 §:n muuttamisesta
Laki maatalousyrittäjien eläkelain 19 §:n muuttamisesta
Laki yrittäjien eläkelain 17 §:n muuttamisesta
Laki merimieseläkelain muuttamisesta
Laki kansaneläkelain 62 §:n väliaikaisesta muuttamisesta
Laki tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta
Laki vuodelta 1982 suoritettavasta työnantajan sairausvakuutusmaksusta

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 20 §, *muutetaan* 11 a, 16, 18, 19 ja 22 §, 23 §:n 1—3 momentti, 30 §:n 4 momentti, 30 b §, 75 §:n 3 momentti ja 76 §,

sellaisina kuin niistä ovat 11 a ja 30 b § 28 päivänä tammikuuta 1972 annetussa laissa (75/72), 16 ja 76 § 31 päivänä joulukuuta 1971 annetussa laissa (999/71), 18 § osittain muutettuna 14 päivänä tammikuuta 1966 annetulla lailla (5/66), 22 § osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1977 annetulla lailla (1086/77), 23 §:n 1—3 momentti 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (841/80), 30 §:n 4 momentti mainitussa 30 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa ja 75 §:n 3 momentti 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetussa laissa (464/69), sekä

lisätään 27 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 21 päivänä joulukuuta 1973 annetulla lailla (937/73), uusi 4—6 momentti sekä 59 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 16 päivänä joulukuuta 1966, 22 päivänä joulukuuta 1967 ja 19 päivänä joulukuuta 1980 annetuilla laeilla (646/66, 591/67 ja 832/80), uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2—4 momentti siirtyvät 3—5 momentiksi, seuraavasti:

11 a §

Edellä 5 §:ssä tarkoitetun terveyskeskuksen toimesta kansanterveyslain 14 §:n 1 momentin 3 kohdassa mainitun velvollisuuden toteuttamiseksi järjestetyn sairaankuljetuksen kustannuksista korvataan kunnalle vahvistetun taksan mukainen määrä tai, jos vakuuterulta saadaan sen mukaan kuin erikseen säädetään peria maksu, taksan mukaisen ja mainitun määrän erotus. Tämän lain nojalla ei suoriteta vakuutetulle korvausta tämän terveyskeskukselle sairaankuljetuksesta maksamasta määrästä.

Tämän lain nojalla ei suoriteta vakuutetulle korvausta tämän terveyskeskukselle sairaanhoidosta maksamasta määrästä eikä kunnalle sellaisesta sairaankuljetuksesta, joka muun kuin kansanterveyslain nojalla on vakuutetulle maksetonta.

16 §

Päivärahan määrä päivää kohden on vähimmäispäiväraha, 27,50 markkaa lisätynä 30 prosentilla vakuutetun verotuksessa, asetuksella säädettävänä kalenterivuotena todettujen työtulojen kolmassadasosasta, kuitenkin vähintään 80 prosenttia työtulojen kolmassadasosasta. Jollei vakuutetulla ole edellä mainittuna aikana ollut työtuloja, päivärahan määrä päivää kohden on vähimmäispäivärahan suuruinen.

Mitä työtulolla tarkoitetaan tätä lakia sovellettaessa, säädetään asetuksella.

18 §

Jos vakuutetulla on huollettavanaan 16 vuotta nuorempi oma tai puolisonsa lapsi tahi otto- tai kasvattilapsi, suoritetaan päivärahaan lapsikorotus. Jos päivärahan saajana on avio-puoliso, joka ei välien rikkoutumisen vuoksi asu erillään puolisostaan, suoritetaan hänen päivärahaansa lapsikorotus vain, jos hänen työtulonsa ovat yhtä suuret tai suuremmat kuin hänen puolisonsa työtulot. Samanaikaisesti suoritetaan lapsikorotusta vain toiselle puolisoista.

Lapsikorotusta suoritetaan yhdestä lapsesta 4,25 markkaa ja kahdesta tai useammasta lapsesta 8,50 markkaa.

19 §

Päivärahaa suoritetaan jokaiselta arkipäivältä, ei kuitenkaan työkyvyttömyyden alkamispäivältä eikä seitsemältä sitä lähinnä seuraavalta arkipäivältä. Jos vakuutettu työnsä laadun vuoksi joutuu säännönmukaisesti olemaan työssä sunnuntai-, pyhä-, itsenäisyys- tai vapunpäivänä, rinnastetaan tämä päivä arkipäivään edellä mainittua seitsemän päivän aikaa laskettaessa, edellyttäen, että hänen, jolle hän olisi sairastunut, olisi ollut oltava työssä mainittunakin päivänä.

Jos työkyvyttömyys on alkanut uudelleen 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jolta viimeksi suoritettiin päivärahaa, suoritetaan päiväraha työkyvyttömyyden alkamispäivää seuraavasta

arkipäivästä, ei kuitenkaan silloin, kun kysymys on uudesta sairaudesta, jonka ei voida katsoa liittyvän aikaisempaan työkyvyttömyyteen.

Päivärahaa suoritetaan enintään sen kalenterikuukauden loppuun, jota seuraavan kuukauden aikana päivärahan suorituspäivien luku nousisi 300 päivään. Mainittua enimmäisaikaa laskettaessa otetaan myös aikaisemmat suorituspäivät huomioon kahden viimeisen vuoden ajalta välittömästi ennen viimeisen sellaisen työkyvyttömyyden alkamista, jonka perusteella suoritetaan päivärahaan sovelletaan 1 momentissa tarkoitettua omavastuu-aikaa.

Jos vakuutettu saatuaan päivärahaa on tämän jälkeen ollut kykenevä tekemään työtä, lukuun ottamatta sellaisia työkyvyttömyysjaksoja, joilta hänellä 1 momentin mukaisesti ei ole ollut oikeutta saada päivärahaa vähintään 12 kuukauden ajan, hänellä on oikeus saada 3 momentin mukaisesti päivärahaa ottamatta huomioon sanottua 12 kuukauden ajanjaksoa edeltäneeltä ajalta saatua päivärahaa. Vakuutettua, jolle on myönnetty kansaneläkelain 22 §:n 1 momentin nojalla sanotun lain mukainen työkyvyttömyyseläke tai työntekijäin eläkelain (395/61) 8 §:ssä tarkoitettu täysi työkyvyttömyyseläke, ei tänä aikana pidetä työhön kykenevänä.

Jos vakuutettu, joka on saanut enimmäisajalta päivärahaa, tulee työkyvyttömäksi uuden sairauden takia, jonka ei voida katsoa liittyvän edellä tarkoitettuun aikaisempaan työkyvyttömyyteen, hänellä on oikeus saada tämän uuden sairauden aiheuttaman työkyvyttömyyden perusteella päivärahaa aikaisemmin saadusta päivärahan enimmäismäärästä huolimatta siten kuin edellä tässä pykälässä on säädetty.

Vakuutetulla, joka saa kansaneläkelain mukaista työttömyyseläkettä tai sanotun lain 22 §:n 1 momentin nojalla myönnettyä sanotun lain mukaista työkyvyttömyyseläkettä, ei ole oikeutta saada päivärahaa siltä ajalta, jolta eläkettä maksetaan.

Tätä pykälää sovellettaessa päivärahan suorituspäiviin luetaan myös päivät, joilta vakuutetulla 14 ja 15 §:n sekä tämän pykälän 1 ja 2 momentin nojalla on oikeus saada päivärahaa, vaikka sitä ei ole hänelle suoritettu tässä laissa olevien maksamista koskevien rajoitusten vuoksi.

22 §

Äitiysrahan määrä päivää kohden on yhtä suuri kuin 16 §:ssä tarkoitettu päiväraha.

Jos lapsen äiti on ansiotyössä tai kodin ulkopuolella suoritettavassa muussa työssä 100

ensimmäisen äitiysrahan suorituspäivän jälkeen, hänelle suoritettavan äitiysrahan määrä on tältä ajalta vähimmäispäivärahan suuruinen.

Äitiysrahaan suoritetaan lapsikorotusta siten kuin 18 §:ssä on säädetty, ei kuitenkaan vastasyntyneestä eikä sellaisesta ottolapsesta, jonka hoidon johdosta äitiysrahaa suoritetaan.

23 §

Äitiysrahaa suoritetaan yhteensä 258 arkipäivältä siten, että 25 arkipäivää siitä kohdistuu laskettua synnytysaikaa välittömästi edeltäneeseen ja 233 arkipäivää sitä välittömästi seuraavaan aikaan. Jos raskaus on keskeytynyt aikaisemmin kuin 25 arkipäivää ennen laskettua synnytysaikaa, äitiysrahan katsotaan kohdistuvan raskauden keskeytymispäivää välittömästi seuraavaan 258 arkipäivään. Jos lapsi syntyy kuolleena tai kuolee 75 arkipäivän kuluessa synnytyksestä taikka lapsen äiti tänä aikana luovuttaa pois lapsensa tarkoituksenaan antaa hänet ottolapseksi, lapsen äidillä on oikeus saada äitiysrahaa vain 100 ensimmäiseltä arkipäivältä. Jos lapsi kuolee tai lapsi luovutetaan pois myöhemmin äitiysrahan suorittamisaikana, lapsen äidillä ei ole tämän jälkeen oikeutta saada äitiysrahaa.

Äitiysrahaa suoritetaan 158 arkipäivältä lapsen äidille ja 100 arkipäivältä joko äidille tai aikaisintaan 100 arkipäivän kuluttua äitiysraha-oikeuden alkamisesta äidin suostumuksella lapsen isälle, joka on avioliitossa lapsen äidin kanssa ja joka ei asu hänestä erillään väliin rikkoutumisen vuoksi, kun isä on lapsen hoidon takia poissa ansiotyöstä tai muusta kodin ulkopuolella suoritettavasta työstä. Samoin edellytyksin voidaan äitiysrahaa suorittaa lapsen isälle myös lapsen syntymän yhteydessä vähintään 6 ja enintään 12 arkipäivältä, jolloin äitiysrahan suorittamisaika lyhenee vastaavasti. Isälle suoritetaan äitiysrahaa siten kuin asetuksella säädetään. Isälle suoritettavan äitiysrahan määrä päivää kohti on vähimmäispäiväraha lisätynä 30 prosentilla hänen 16 §:ssä tarkoitettujen tulojensa kolmassadasosasta, kuitenkin vähintään 80 prosenttia hänen tulojensa kolmassadasosasta. Ilmoitus äitiysrahan suorittamiseksi isälle samoin kuin ilmoitus työnantajalle isän jäämisestä pois ansiotyöstä edellä olevasta syystä sekä ilmoitus äitiysrahan suorittamiseen vaikuttavista muutoksista on tehtävä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Ottolapsen hoidon johdosta äitiysrahaa suoritetaan vakuutetulle jokaiselta arkipäivältä,

jonka hoito jatkuu, kunnes lapsen syntymästä on kulunut 234 arkipäivää, kuitenkin vähintään 100 arkipäivältä. Vakuutetun suostumuksella voidaan hänen äitiysrahakautensa 100 arkipäivältä, siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään, suorittaa äitiysrahaa hänen puolisolleen, joka ei asu hänestä erillään välien rikkoutumisen vuoksi. Mitä 21 §:n 2 momentissa on säädetty vakuutetun työstä poissa olosta, sovelletaan vastaavasti hänen puolisoonsa. Puolisolle suoritettavan äitiysrahan määrä on yhtä suuri kuin isälle 2 momentin mukaan suoritettavan äitiysrahan määrä. Mitä tämän pykälän 2 momentissa on säädetty ilmoitusvelvollisuudesta, koskee myös ottovanhempia.

27 §

Jos vakuutetulla on oikeus saada 1 momentissa tarkoitettua korvausta täytenä työkyvyttömyyseläkkeenä työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainittujen säännösten tai määrävsten nojalla, kansanedustajain eläkelain (329/67), merimieseläkelain (72/56), valtioneuvoston jäsenen oikeudesta eläkkeeseen ja hänen jälkeensä suoritettavasta perhe-eläkkeestä annetun lain (870/77) tai kunnallisten luottamushenkilöiden eläkelain (578/77) nojalla taikka valtion, kunnan, seurakunnan tai muun julkis-oikeudellisen yhteisön palveluksessa olevia koskevan aikaisemman lain tai muun säännöksen taikka määräyksen nojalla, suoritetaan päiväraha sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä on säädetty, täysimääräisenä ajalta, joka käsittää päivärahan 19 §:n 3 momentissa tarkoitettun enimmäissuoritusajan 150 ensimmäistä suorituspäivää sekä tämän jälkeisen ajan viidennen seuraavan täyden kalenterikuukauden loppuun (p ä i v ä r a h a n e n s i s i j a i s u u s a i k a). Jos kuitenkin päivärahan 19 §:n 3 momentin mukaisen suoritusajan arvioidaan edellä mainitun 150 päivän jälkeen päivärahaa keskeytyksittä suoritettaessa päättyvän ennen ensisijaisuusajan päättymistä, ensisijaisuusaika päättyy jo neljännen täyden kalenterikuukauden lopussa. Edellä mainittuihin muun lain nojalla suoritettaviin korvauksiin ei päivärahan ensisijaisuusaikana sovelleta, mitä 1—3 momentissa on säädetty. Sosiaalivakuutustoimikunnan tulee vahvistaa sanottu ensisijaisuusaika ja ilmoittaa välittömästi 150 suorituspäivän täytyessä ensisijaisuusajan päättymisestä edellä tarkoitettun muun korvauksen myöntäjälle. Vakuutettua tulee lisäksi kehottaa hakemaan mainit-

tua korvausta. Uusi ensisijaisuusaika voidaan vahvistaa vain, jos aikaisemman päättymisestä on kulunut kuusi kuukautta. Edellä sanotuista ilmoituksesta ja kehotuksesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Jos päiväraha myönnetään vakuutetulle, joka saa 4 momentissa tarkoitettua työkyvyttömyyseläkettä, suoritetaan päivärahaa vain siltä osin kuin se samalta ajalta ylittää eläkkeen määrän.

Päivärahaa suoritetaan työntekijäin eläkelain 5 b §:ssä tarkoitettua osaeläkkeestä tai sitä vastaavasta muusta kuin täydestä työkyvyttömyyseläkkeestä riippumatta, jos vakuutetun oikeus saada mainittua eläkettä on alkanut ennen sen kalenterivuoden alkua, jota koskevat työtulot ovat päivärahan määräämisen perusteena.

30 §

Jollei synnyttäjä ole käynyt lääkärin suorittamassa jälkitarkastuksessa aikana, joka alkaa viisi ja päättyy kaksitoista viikkoa synnytyksen jälkeen, ei hänellä ole oikeutta saada äitiysrahaa pitemmältä ajalta kuin 100 arkipäivältä äitiysrahaoikeuden alkamisesta, jollei sosiaalivakuutustoimikunta erityisistä syistä toisin päättä. Tarkemmat säännökset jälkitarkastuksesta annetaan asetuksella.

30 b §

Edellä 11 a §:ssä ja 29 §:n 2 momentissa tarkoitetuista kustannuksista kunnan on annettava kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun matka on tehty tai työterveyshuoltopalvelus on annettu, sosiaalivakuutustoimikunnalle tilitys siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Myöhästymisestä huolimatta korvaus voidaan myöntää joko kokonaan tai osaksi, jos sen epäämistä on pidettävä kohtuuttomana.

59 §

Valtio suorittaa 15 prosenttia päivä- ja äitiysrahoista. Valtion on suoritettava kuukausittain ennakkona määrä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

75 §

Päivä- ja äitiysrahan määrä päivää kohden pyöristetään lähimpään viidellä tasajaolliseen pennilukuun. Jos 16 §:ssä tarkoitettu työtulo

nousee yli täysien kymmenien markkojen, jätetään ylimenevä osa lukuun ottamatta.

76 §

Tämän lain 16 §:ssä tarkoitettujen työtulojen määrät tarkistetaan siinä suhteessa kuin päivä- ja äitiysrahan maksuvuodelle vahvistettu työntekijäin eläkelain 9 §:n mukainen palkkaindeksiluku poikkeaa edelliselle kalenterivuodelle vahvistetusta palkkaindeksiluvusta.

Tämän lain 16 §:n 1 momentissa ja 18 §:n 2 momentissa säädettyjä markkamääriä tarkistetaan kalenterivuosittain maan yleisessä palkkatasossa tapahtuneiden muutosten johdosta sen palkkaindeksin mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamista varten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1982 ja sitä sovelletaan päivä- ja äitiysrahaan, joka kohdistuu aikaan lain voimaantulosta alkaen. Poiketen siitä, mitä 22 §:n 1 momentissa on säädetty, äitiysrahan määrä 100 ensimmäisen arkipäivän jälkeen lasketaan vuoden 1983 maaliskuun loppuun saakka siten, että 16 §:ssä mainitun 80 prosentin sijasta käytetään prosenttilukua 70. Vastaavasti lasketaan myös isälle ja ottoisalle suoritettavan äitiysrahan määrä vuoden 1983 maaliskuun loppuun saakka siten, että 23 §:n 2 momentissa mainitun 80 prosentin sijasta käytetään prosenttilukua 70. Poiketen siitä, mitä 23 §:n 4 momentissa on säädetty, äidillä on maaliskuun 1983 loppuun saakka oikeus 100 ensimmäisen

Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

mäisen äitiysrahan suorituspäivän jälkeen saada äitiysrahan sijasta päivärahaa, jos hän tulee työkyvyttömäksi.

Tätä lakia sovellettaessa pidetään 16 §:n 1 momentissa ja 18 §:n 2 momentissa säädettyjä markkamääriä vuoden 1982 yleistä palkkatasoa vastaavina.

Laskettaessa 27 §:n 4 momentissa tarkoitettua päivärahan ensisijaisuusaikaa otetaan huomioon myös ennen tämän lain voimaantuloa suoritettut päivärahat.

Jos vakuutettu tämän lain voimaan tullessa saa 27 §:n 4 momentissa tarkoitettujen säännösten tai määräysten mukaista täyttä työkyvyttömyyseläkettä, vakuutetulle tai hänen työnantajalleen vuodelta 1982 muutoin maksettava, lain voimaantulosta keskeytyksettä jatkunutta eläkettä vastaava päiväraha suoritetaan sanottua työkyvyttömyyseläkettä maksavalle eläkelaitokselle.

Kunnalla on oikeus saada korvaus terveyskeskuksen toimesta annetun sairaanhoidon kustannuksista aikaisemmin voimassa olleiden säännösten mukaisesti, jos hoito on annettu ennen 1. 1. 1982.

Sairausvakuutuslain 4 §:n 2 momenttia, 11 a ja 30 b §:ää, sellaisina kuin ne ovat 28 päivänä tammikuuta 1972 annetussa laissa (75/72), sovelletaan muuhun kuin sairaankuljetukseen vuosina 1982—1988 siten, että kunnalla on oikeus saada näiden lainkohtien mukaisesti lasketusta korvauksesta 26 prosenttia vuosilta 1982—1984 ja 12 prosenttia vuosilta 1985—1988.

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 4 §:n
3 momentti ja 5 b §:n 3 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 4 §:n 3 momentti 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa
(934/72) ja 5 b §:n 3 momentti 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (749/74), sekä
lisätään lakiin uusi 4 d § seuraavasti:

4 §

Oikeus saada työkyvyttömyyseläkettä on työntekijällä, jonka työkyvyn voidaan sairauden, vian tai vamman johdosta arvioida, kun otetaan huomioon myös jo kulunut aika, olevan yhdenjaksoisesti ainakin vuoden ajan alentunut vähintään kahdella viidenneksellä. Työkyvyn alentumista arvioitaessa otetaan huomioon työntekijän jäljellä oleva kyky hankkia itselleen ansiotuloja saatavissa olevalla sellaisella työllä, jonka suorittamista voidaan häneltä kohtuudella edellyttää silmällä pitäen hänen koulutustaan, aikaisempaa toimintaansa, ikäänsä ja asumisolosuhteitaan sekä näihin verrattavia muita seikkoja. Työkyvyn vaihdellessa otetaan huomioon vuotuinen ansio. Työkyvyttömyyseläkettä suoritetaan, jollei 4 d §:n säännöksistä muuta johdu, sitä kuukautta lähinnä seuraavan kuukauden alusta, jonka aikana oikeus eläkkeen saamiseen on syntynyt, ei kuitenkaan takautuvasti pitemmältä ajalta kuin eläkkeen hakemista seuraavaa kuukautta edeltäneen vuoden ajalta. Työkyvyttömyyseläke lakautetaan, kun eläkkeensaajan työkyky on siinä määrin palautunut, ettei hän enää täytä eläkkeen saamisen edellytyksiä. Työkyvyttömyyseläkkeen saajan täyttäessä vanhuuseläkkeen saamiseen oikeuttavan iän muuttuu työkyvyttömyyseläke vanhuuseläkkeeksi.

4 d §

Täyttä työkyvyttömyyseläkettä suoritetaan, jollei jäljempänä tässä pykälässä toisin säädetä,

aikaisintaan sen kalenterikuukauden alusta, joka ensiksi seuraa sairausvakuutuslain 27 §:ssä tarkoitetun päivärahan ensisijaisuusajan eli 150 ensimmäisen suorituspäivän ja tämän jälkeisten, sanotussa pykälässä tarkemmin säädettyjen viiden tai neljän täyden kalenterikuukauden jälkeen.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, täyttä työkyvyttömyyseläkettä suoritetaan 4 §:n 3 momentin mukaisesti, jos eläkehakemus on tehty ennen kuin sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa on maksettu 1 momentissa mainituilta 150 ensimmäiseltä suorituspäivältä. Tällöin kuitenkin edellytetään, ettei eläkehakemuksen tekemistä seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä tai, jos tänä aikana on haettu sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa, sen hakemista seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä ole myönnetty työkyvyttömyyden alkamisen jälkeiseen aikaan tai, jos tähän aikaan kohdistuva päiväraihakemus on hylätty, sen hylkäämisen jälkeiseen aikaan kohdistuvaa vähintään kuukauden ajalta yhdenjaksoisesti maksettavaa päivärahaa.

Jos osaeläkkeenä myönnettyä työkyvyttömyyseläkettä saavan työntekijän työkyky muuttuu siten, että hänellä on oikeus saada täyttä työkyvyttömyyseläkettä, täyteen eläkkeeseen sovelletaan 1 momentin säännöksiä. Työkyvyttömyyden jatkuessa työkyvyttömyyseläkettä suoritetaan tällöin osaeläkkeenä täyden työkyvyttömyyseläkkeen alkamiseen saakka.

Jos täysi työkyvyttömyyseläke myönnetään takautuvasti 1 momentin mukaisesti, suorite-

taan eläke sairausvakuutusrahastolle siltä osin kuin se vastaa samalta ajalta maksettua sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa.

Jos työkyvyttömyyseläke myönnetään takautuvasti 2 momentin mukaisesti tai osaeläkkeenä ja samalta ajalta on maksettu päivärahaa sairausvakuutuslain mukaan, suoritetaan eläkettä vain siltä osin kuin sen määrä ylittää samalta ajalta maksetun päivärahan määrän.

Jos työkyvyttömyyseläke 19 b §:n 4 momentin mukaisesti suoritetaan kertasuorituksena, työkyvyttömyyseläkkeeseen ei sovelleta, mitä edellä tässä pykälässä on säädetty.

5 b §

Jos työkyvyttömyyseläkkeen saajan työkyky muuttuu siten, että muutoksella 1 momentin mukaan on vaikutusta eläkkeen suuruuteen ja jos muutoksen, kun otetaan huomioon myös

Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

jo kulunut aika, voidaan arvioida jäävän pysyväksi ainakin vuoden ajaksi, tarkistetaan eläkkeen määrä eläkkeensaajan hakemuksesta tai eläkelaitoksen aloitteesta muutosta lähinnä seuraavan kuukauden alusta, jollei 4 d §:n säännöksistä muuta johdu. Eläkettä ei kuitenkaan alenneta ajalta, jolta sitä on jo suoritettu, eikä koroteta pitemmältä ajalta kuin eläkkeensaajan tarkistushakemuksesta tai eläkelaitoksen tarkistustoimenpiteisiin ryhtymistä lähinnä seuraavaa kalenterikuukautta edeltäneiltä kuudelta kuukaudesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982.

Tätä lakia ei sovelleta aikaisemmin myönnettyyn työkyvyttömyyseläkkeeseen, joka keskeytykseltä jatkuu lain voimaantulon jälkeen.

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 ja 4 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentti ja 4 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 1 momentti 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (750/74) ja 4 §:n 3 momentti 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (935/72), näin kuuluviksi:

1 §

Työntekijälle, joka työskentelee metsätyössä, uittotyössä, maatila- ja puutarhatalouden eri töissä, maa-, vesi- ja talonrakennustyössä, maanparannustyössä, turveteollisuustyössä, satamatyössä tai kotimaanliikenteen aluksessa taikka, sikäli kuin asetuksella säädetään, muulla sellaisella alalla, jolle lyhytaikaiset työsuhteet ovat luonteenomaisia, on työnantajan kustannettava eläketurva vanhuuden ja työkyvyttömyyden varalta sekä tällaisen työntekijän omaisille perhe-eläketurva tämän lain mukaan. Mikäli tässä laissa ei toisin säädetä, on soveltuvin osin muutoin voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 3 §:n 2—4 momentissa, 4 §:n 1, 3, 5 ja 6 momentissa, 4 a—4 d §:ssä, 5 b §:n 3 ja 4 momentissa, 7 a—10 §:ssä, 12 §:ssä, 13 §:n 3 momentissa, 14 §:ssä, 15 a—18 §:ssä ja 19 a—23 §:ssä on säädetty.

4 §

Työkyvyttömyyseläke myönnetään, jollei toisin ole säädetty, joko määrääjäksi tai toistaiseksi sitä kuukautta lähinnä seuraavan kuukauden alusta, jonka aikana oikeus eläkkeen saamiseen on syntynyt, ei kuitenkaan takautuvasti pitemmältä ajalta kuin eläkkeen hakemista seuraavaa kuukautta edeltäneen vuoden ajalta. Työkyvyttömyyseläke lakkautetaan, kun eläkkeensaajan työkyky on siinä määrin palautunut, ettei hän enää täytä eläkkeen saamisen edellytyksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982.

Tätä lakia ei sovelleta aikaisemmin myönnettyyn työkyvyttömyyseläkkeeseen, joka keskeytyksettä jatkuu lain voimaantumisen jälkeen.

Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki
maatalousyrittäjien eläkelain 19 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain 19 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (751/74), näin kuuluvaksi:

19 §

Jollei tästä laista muuta seuraa, on soveltuvin osin lisäksi vastaavasti voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 3 §:n 3 ja 4 momentissa, 4, 4 b—4 d, 5 b, 7 a ja 7 c—9 a §:ssä, 11 §:n 1 momentissa, 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa, 13 ja 14 §:ssä sekä 16—21 a ja 22 §:ssä sekä lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 10 §:n 3 momentissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982.

Tätä lakia ei sovelleta aikaisemmin myönnettyyn työkyvyttömyyseläkkeeseen, joka keskeytyksettä jatkuu lain voimaantulon jälkeen.

Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki
yrittäjien eläkelain 17 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain 17 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (752/74), näin kuuluvaksi:

17 §

Jollei tästä laista muuta seuraa, on soveltuvin osin lisäksi vastaavasti voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 3 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 4, 4 b—4 d, 5 b, 7 a ja 7 c—10 §:ssä, 11 §:n 1 momentissa, 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa ja 4 momentissa, 13 ja 14 §:ssä sekä 16—21 a ja 22 §:ssä on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982.

Tätä lakia ei sovelleta aikaisemmin myönnettyyn työkyvyttömyyseläkkeeseen, joka keskeytyksettä jatkuu lain voimaantulon jälkeen.

Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki merimieseläkelain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/56) 26 §:n 2 momentti ja 28 §:n 3 momentti,
sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (739/66), sekä lisätään 28 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 30 päivänä joulukuuta 1966 annetulla lailla ja 11 päivänä joulukuuta 1970 annetulla lailla (768/70), uusi 4—8 momentti seuraavasti:

26 §

Työkyvyttömyyseläkettä suoritetaan, jollei 28 §:n 4—8 momentin säännöksistä muuta johdu, sitä kuukautta lähinnä seuraavan kuukauden alusta, jonka aikana oikeus eläkkeen saamiseen on syntynyt, ei kuitenkaan takautuvasti pitemmältä ajalta kuin eläkkeen hakemista seuraavaa kuukautta edeltäneen vuoden ajalta.

28 §

Täyttä työkyvyttömyyseläkettä suoritetaan, jollei jäljempänä tässä pykälässä toisin säädetä, aikaisintaan sen kalenterikuukauden alusta, joka ensiksi seuraa sairausvakuutuslain 27 §:ssä tarkoitetun päivärahan ensisijaisuusajan eli 150 ensimmäisen suorituspäivän ja tämän jälkeisten, sanotussa pykälässä tarkemmin säädettyjen viiden tai neljän täyden kalenterikuukauden jälkeen.

Sen estämättä, mitä 3 momentissa on säädetty, täyttä työkyvyttömyyseläkettä suoritetaan 26 §:n 1 momentin mukaisesti, jos eläkehakemus on tehty ennen kuin sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa on maksettu 3 momentissa mainituilta 150 ensimmäiseltä suorituspäivältä. Tällöin kuitenkin edellytetään, ettei eläkehakemuksen tekemistä seuraavan ka-

lenterikuukauden loppuun mennessä tai, jos tänä aikana on haettu sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa, sen hakemista seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä ole myönnetty työkyvyttömyyden alkamisen jälkeiseen aikaan tai, jos tähän aikaan kohdistuva päiväraihakemus on hylätty, sen hylkäämisen jälkeiseen aikaan kohdistuvaa vähintään kuukauden ajalta yhdenjaksoisesti maksettavaa päivärahaa.

Jos osaeläkkeenä myönnettyä työkyvyttömyyseläkettä saavan työntekijän työkyky muuttuu siten, että hänellä on oikeus saada täyttä työkyvyttömyyseläkettä, täyteen eläkkeeseen sovelletaan 3 momentin säännöksiä. Työkyvyttömyyden jatkuessa työkyvyttömyyseläkettä suoritetaan tällöin osaeläkkeenä täyden työkyvyttömyyseläkkeen alkamiseen saakka.

Jos täysi työkyvyttömyyseläke myönnetään takautuvasti 3 momentin mukaisesti, suoritetaan eläke sairausvakuutusrahastolle siltä osin kuin se vastaa samalta ajalta maksettua sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa.

Jos työkyvyttömyyseläke myönnetään takautuvasti 4 momentin mukaisesti tai osaeläkkeenä ja samalta ajalta on maksettu päivärahaa sairausvakuutuslain mukaan, suoritetaan eläkettä vain siltä osin kuin sen määrä ylittää samalta ajalta maksetun päivärahan määrän.

Jos työkyvyttömyyseläke 22 §:n 2 momentin mukaisesti suoritetaan kertasuorituksena, työkyvyttömyyseläkkeeseen ei sovelleta, mitä edellä tässä pykälässä on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982.

Tätä lakia ei sovelleta aikaisemmin myönnettyyn työkyvyttömyyseläkkeeseen, joka keskeytyksettä jatkuu lain voimaantulon jälkeen.

Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki
kansaneläkelain 62 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan väliaikaisesti 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 62 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (588/78), näin kuuluvaksi:

62 §

Valtio, kunnat ja eläkelaitos vastaavat kukin omasta osuudestaan eläkkeiden tukiosien kustannuksista. Kunnan osuus määräytyy sen mukaan, mihin kuntien kantokykyluokituksesta annetun lain (665/67) mukaiseen kantokykyluokkaan se kuuluu, ja on

1 luokassa	10,1	prosenttia
2 ”	14,3	”
3 ”	17,9	”
4 ”	21,6	”
5 ”	25,3	”
6 ”	28,8	”
7 ”	32,5	”
8 ”	36,1	”
9 ”	39,8	”
10 ”	43,9	”

kunnan 2 momentissa sanotulla tavalla lasketusta kustannusosuusperusteesta, kuitenkin niin, ettei osuus jaettuna kunnassa edellisenä vuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa määrättyjen veroäyriä luvulla nouse valtioneuvoston vahvistamaa enimmäismäärää suuremmaksi. Eläkelaitoksen osuus kustannuksista on enintään 60 prosenttia maksettujen tukiosien yhteismäärästä ja valtio vastaa tukiosien kustannuksista muuta kuin edellä mainitulta osalta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982 ja on voimassa sen ajan, jolta vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksua peritään alle 2,25 penniä veroäyriä.

Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 30 §,

muutetaan 17 b §:n 1 momentti, 22 §:n 1 momentin 16 ja 17 kohta sekä 33 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 17 b §:n 1 momentti 1 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (913/78) ja 33 §:n 2 momentti 7 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (885/79), sekä

lisätään 22 §:n 1 momenttiin uusi 17 a kohta seuraavasti:

17 b §

Ansiotuloksi katsotaan palkkatulo ja siihen verrattava henkilökohtainen tulo sekä aikaisempaan virka- tai työsuhteeseen taikka siihen liittyvään vakuutukseen perustuva eläke ja perhe-eläke sekä maatalousyrittäjien eläkelaiissa (467/69), luopumiseläkelaiissa (16/74), yrittäjien eläkelaiissa (468/69) ja työntekijäin eläkelain (395/61) 1 b §:ssä sekä lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 1 a §:n 2 momentissa tarkoitettu eläke ja perhe-eläke. Ansiotuloksi katsotaan myös päivä- ja äitiysraha sekä eläke ja muu korvaus tulojen tai elatuksen vähentymisestä, joka suoritetaan sairausvakuutuslain (364/63) tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla. Metsästä tapahtuneen hankintakaupan tai muun siihen verrattavan myynnin yhteydessä verovelvollisen tekemän työn arvo katsotaan hänen ansiotulokseen. Verovelvollisen porotalouden hyväksi tekemän työn arvo katsotaan niin ikään hänen ansiotulokseen.

22 §

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota:

16) sairausvakuutuslain mukaan suoritettua sairaanhoitokorvausta,

17) pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla muusta kuin tulojen tai elatuksen vähentymisestä maksettua korvausta,

17 a) pakollisen tapaturmavahinkoturvan nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 1982 sattuneen vakuutustapahtuman perusteella maksettua päivärahaa, elinkorkoa ja huoltoeläkettä tai niihin liittyviä lisiä, myös silloin kun ne on saatu työnantajalta palkkana tai ennakkona, ei kuitenkaan siltä osin kuin elinkoron tai huoltoeläkkeen vuotuinen määrä ylittää 20 000 markkaa,

33 §

Edellä 1 momentin 1, 2, 2 a, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen vähennysten suuruus määrätään sen tulon perusteella, josta on vähennetty 2 luvun mukaan vähennettävät vähennykset.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1982. Sitä sovelletaan ensimmäisen keran vuodelta 1982 toimitettavassa verotuksessa.

Tätä lakia ei sovelleta sairausvakuutuslain nojalla suoritettuun päivärahaan, jota maksetaan lain voimaantuloa edeltäneeltä ajalta. Tätä lakia ei myöskään sovelleta pakollisen liikennevahinkoturvan nojalla suoritettuun vuotta

lyhyemmältä ajalta maksettavaan korvaukseen tulojen tai elatuksen vähentymisestä, joka perustuu ennen lain voimaantuloa sattuneeseen vakuutustapahtumaan.

Ennen tämän lain voimaantuloa sattuneen vakuutustapahtuman perusteella pakollisen liikennevahinkoturvan nojalla saadusta elinkorosta tai eläkkeestä on veronalaista tuloa kuitenkin vain 20 000 markkaa ylittävä osa kokonaan ja 20 000 markasta tai sitä pienemmästä määrästä vuodelta 1982 toimitettavassa verotuksessa 20 prosenttia, vuodelta 1983 toimitettavassa verotuksessa 40 prosenttia, vuodelta 1984 toimitettavassa verotuksessa 60 prosenttia ja vuodelta 1985 toimitettavassa verotuksessa 80 prosenttia. Jos verovelvolliselle pakollisen liikennevahinkoturvan nojalla suoritettavien edellä tarkoitettujen etuuksien ohella maksettavien 22 §:n 1 momen-

tin 17 a kohdassa tarkoitetun elinkoron tai eläkkeen vuotuinen määrä ylittää 20 000 markkaa, ovat hänen liikennevahinkoturvan nojalla saamansa etuudet kokonaan veronalaisia jo vuodelta 1982 toimitettavassa verotuksessa. Jos verovelvolliselle liikennevakuutuskorvausten ohella maksettujen 22 §:n 1 momentin 17 a kohdassa tarkoitettujen etuuksien vuotuinen määrä on enintään 20 000 markkaa, on pakollisen liikennevahinkoturvan nojalla saadusta elinkorosta tai eläkkeestä veronalaista tuloa 20 000 markan ja verovapaan tapaturmakorvauksen erotuksen ylittävä osa ja lisäksi muusta osasta 20 prosenttia vuodelta 1982 toimitettavassa verotuksessa, 40 prosenttia vuodelta 1983 toimitettavassa verotuksessa, 60 prosenttia vuodelta 1984 toimitettavassa verotuksessa ja 80 prosenttia vuodelta 1985 toimitettavassa verotuksessa.

Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki
vuodelta 1982 suoritettavasta työnantajan sairausvakuutusmaksusta

Annettu Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Poiketen siitä, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 1 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/78), on säädetty työnantajan sairausvakuutusmaksusta, peritään työnantajan sairausvakuutusmaksua 2,35 prosenttia työntekijälle 1

päivänä tammikuuta 1982 tai sen jälkeen sanottuna vuonna suoritettuna ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1982.

Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Tasavallan Presidentti

Ministeri